

mig at erindre om, at det er en Kjendsgjering, at Afsloning ved Dye meget ofte mislykkes, hvorpaa vi have flere Exempler her i Landet og mangfoldige udenlands, skjøndt det ogsaa er sikkert, at Afsloning ved Faldbøje undertiden, skjøndt langt sjældnere, ogsaa kan mislykkes, f. Ex. naar Offeret faaer Stivkrampe under Executionen eller Halsen har en abnorm Bygning, saaledes at den ikke passer i Brædtet. Guillotinen blev ikke alene indført for hurtigere at kunne fuldbyrde de mange Dødsdomme, der fandt Sted under Revolutionstiden i Frankrig, men fornemmelig af Menneskekjærligheds-hensyn, for ikke at volde Offeret flere Pinsler end nødvendigt. I den Lov, som forandrer Henrettelsesmetoden fra Sværd til Dye, nemlig Forordningen af 21de October 1791, findes en kort Motivering, som jeg særlig vil lægge de Herrer paa Hjerte, og som jeg med den ærede Formands Samtykke skal tillade mig at oplæse. Der staaer i den nævnte Forordnings Motiver at Dyen skal afløse Sværdet, „fordi baade Retfærdighed og Villighed tilsiige, at Forbrydere i at straffes ei bør være udsatte for større Lidelser“ — og dette findes med udhævet Tryk — „end dem, som ere en nødvendig Følge af den Straf, de efter Loven ere dømt til at udstaae, og dette Diemærke sikkrere opnaaes, naar Henrettelser skee ved Dye end med Sværd.“ Jeg vil siige, at dette Diemærk, som vel ogsaa vi bør vedkjende os efter, hvad der nu er anerkjendt af Alle, sikkrere opnaaes, naar Henrettelsen skee ved Faldbøje end ved Dye. Jeg kan ganske anvende Forordningens Motiver paa det foreliggende Tilfælde og kommer derved til det Resultat, at Henrettelse nu bør skee ved Faldbøje og ikke ved Dye. Der er fra flere Sider, og navnlig ogsaa fra den høitagtede Justitsministers Side, gjort gjældende, at det ikke er rigtigt at overlade til den udøvende Magt at tage Bestemmelse om, hvorledes Dødsstraffen bør execveres. Hertil maa jeg svare, at er der Noget, der principmæssigt bør være Gjenstand for den executive Magts Beslutning og reglementariske Bestemmelser, saa er det vel netop Executionen af Straffe. At nu Dødsstraffen er en saa alvorlig Sag, at man vel kunde finde det rigtigt at henvise den til Lovgivningen og i den at

bestemme, hvorledes Henrettelsen skal finde Sted, skal jeg ganske villig indrømme; men paa den anden Side kan man ikke nægte, at de Medlemmer have Ret, som paastaae, at det vilde være ønskeligt, om man nu, da Anstuelserne om denne Sag forandre sig saa at siige fra Dag til Dag, eller i alt Fald fra Aar til Aar, ikke i saadanne Tilfælde staaer fast i Lovgivningen visse Principer, som man maaskee om kortere eller længere Tid kunde ønske at komme bort fra uden allfor stor Vidtløftighed. Jeg fsulbe derfor meget tilraade, at man bibeholdt den Bestemmelse, der forrige Gang vandt en saa almindelig Tilslutning her i Thinget.

Winther: Den ærede sidste Taler gjorde en Bemærkning, og hvis den var rigtig, skal jeg ikke nægte, at jeg vilde frasælbe Forslaget til § 38; men jeg troer, at han tog feil. Han sagde nemlig, at den ærede Justitsminister havde erklæret, at, dersom dette Forslag blev vedtaget, vilde han ikke indstille Loven til Sanction, og at der neppe vilde findes nogen Justitsminister, som vilde gjøre det. Det har jeg ikke hørt, men jeg sætter saa stor Priis paa, at denne Lov kan gaae igjennem, at jeg for min Part ikke vil fastholde Forslaget til § 38, dersom Ministeren virkelig har udtalt sig saaledes, som anført. Da jeg ikke kan vent, at den ærede Minister vil finde sig foranlediget til at svare herpaa, vilde jeg ønske, at den ærede Formand vilde erklære, om dette er sagt eller ikke; den ærede Minister talte nemlig saa sagte, at jeg i alt Fald ikke uden stor Anstregelse kunde høre ham, og derfor er det maaskee undskyldeligt, at jeg er i denne Tvivl. — Det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (Suel) sagde, at Alt, hvad der er blevet anført til Fordeel for disse 10 Forslag, er aldeles udtømmende blevet gjendrevet. Det er nu hans specielle Mening om den Ting, men jeg finder aldeles ikke, at der er fremsført Noget, som i mindste Maade kan svække, hvad vi have anført, udtagen maaskee det Magtsprog, at man ikke vil indstille Loven til Sanction, hvis en saadan Bestemmelse blev vedtagen; det er det eneste af de fremkomne Argumenter, der har nogen Betydning, idetmindste for mig. Det forekommer mig, at der er fremsført saa